

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

17. Barabbæ electio, & Christi reprobatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

conscendit. Et quid per sycomorum, quæ Aficus fatua dicitur, nisi stultitia designatur? Quid verò in hoc mundo stultius, quam amissâ non quærere, possessâ rapientibus relaxare, nullam pro acceptis injuriis injuriam reddere, immò adjunctis aliis patientiam præbere? Quasi sycomorum nos ascendere Dominus præcipit, cum dicit: *Qui auferit, quæ tua sunt, ne reperas*. Et rursum: *Si quis te percussorit in dexteram maxillam, præbe illi & alteram.*

Beda lib. 5.
in Luc. c. 77.
Prov. 30.
Hugo Card.
ibid.

1. Cor. 2.

2. Cor. 1.

O stultitiam verè sapientem, quæ non discitur, nisi in sycomoro, hoc est, in Cruce, quæ credentes alit, ut ficus! quem admodum ait Beda, & ab incredulis irridetur, ut fatua: inquam is, qui per fidem tanto autè concederat, dicebat: *Stultissimus sum virorum*: Hugo Card. quoad mundanam sapientiam, quæ stultitia est apud Deum: *Et sapientia hominum mundanorum non est mecum qui intendo æternis.* (Sapientiam loquimur inter perfectos, sapientiam verò non hujus sæculi, neque Principum hujus sæculi, qui destruntur, sed loquimur Dei sapientiam) Non didici sapientiam hujus mundi, aut Philosophorum, qui temporalia abicere, æternis intendere, idola contemere, Christum mortuû, & Deum invisibilem adorare stultitiam reputant.) *Prædicamus Christum crucifixum. Iudeis quidem scandalum, Gentibus autem stultitiam.* Et novi scientiam Sanctorum, quæ juxta Bernardum est, temporaliter cruciari, & in æternum gloriari.

C *Vi ergo similem fecistis Deum? Cui assimilastis me, & adæquastis, & comparastis me?* Isa. 40. Isa. 46.

Vah, vah indignitatem! Salvatorem Christus per mundi, Filium Dei in statera: bilance cû indignè postprædone, sicario, ac parricidâ appendi *habitus la-* (Et cum iniquis reputatus est) neq; tamen ironi, præferri! *Hic est Deus noster, & non astimabitur alius adversus eum: seu Græcè, non reputabitur alius adversum me.* Et tamen nunc latro præ eo reputatur, ac affirmatur.

B *Verbum Domini proiecerunt. Septuaginta: Verbum Domini reprobarerunt. Chaldaus: Verbum Domini detestati sunt.* Jerem. 8.

Vulimus eum despectum ab omni populo, & novissimum virorum. Hebr. & cessatorem virorum, vel. & cessavit à viris, hoc est, usque adeò se dimisit, ac humiliavit, ut ferè hominis capacitatem per humilitatè exhausterit, ita ut cû majori humilitate jam humana natura stare non posset, sed omnino desinere, cessareque deberet. Vnde Paulus: *Semetipsum exinanivit.* Græcè, *exinanivit*, Tertullianus, *exhausti*, vel *inanivit*.

O, ô novissimum, & altissimum! (exclamat Bernardus) ô humilem, & sublimem! ô opprobrium hominum, gloriam Angelorum! Nemo, nemo illo sublimior, nemo humilior, qui cum sceleratis deputatus est. Bern. in ser. 4. hebdomada.

D *Ego autem sum vermis, & non homo. Hebraus apud Cajetanum: Ego autem ut vermis habeor.* Genezardus: *Abjectissimus, & contemptissimus coram mortalibus, imbecillimus, & plene expositus hominum proculcationi: vermi similis, abjectus, & contemptus. Opprobrium hominum, & abjectio plebis.* Chaldaus, *portans vituperia hominum, & despectio populorum.* Tertullianus, & nullificamen populorum. Campens. *Fabula hominum, & contumelia vulgi*, aut velut in paraphrasi: *sterquilinum Ada, & infima plebis sæc.* Tertul. lib. contra Iudæos.

E *Hæu! quò profundius descenderet, qui sese eousque demisit, ut vel infimæ plebis sæci, veluti sterquilinum, & ipsius fæx fæcis sit hodie posthabitus!*

Iste, istène, ô Sponsa electus, tã ex militibus, an potius præ uno, eòq; seculissimò rejectus, ac reprobatus? Ita verum est! Cant. 5.

BARABBÆ ELECTIO, & Christireprobatio.

PVNCTVM XVII.

Quem vultis dimittam vobis, Barabbam, an Iesum, qui dicitur Christus? Matth. 27. Non hunc, sed Barabbam. Erat autem Barabbas latro, Ioan. 18.

Exech. 22.

est illud: Sacerdotes eius contempserunt legem A
meam, & polluerunt Sanctuaria mea: inter
sanctum, & profanum non habuerunt distan-
tiam, & inter pollutum, & mundum non in-
tellexerant: & conquinabam in medio eorum.
Dereliquerunt venam aquarum viventium
Dominum. Septuaginta: Dereliquerunt
fontem vite, Dominum

Jerem. 17.
Septuag.

Vos, vos, (o Iudæi,) virum hunc san-
ctum, & iustum negastis, petistis virum ho-
miciam donari vobis, auctorem vero vite B
interfecistis! O, o cæcitas! o furia phre-
neticorum! (clamat Augustinus) & quid
fuit hoc aliud dicere, quam occidatur il-
le, qui suscitatur mortuos, & dimittatur
latro, ut iterum occidat vivos?

Chrysol.
myst. domini-
ca Pass.

Sic tam verè, quam pulchrè Chrysol.
Quid agis Synagoga damnabilis? Iu-
stum sanguinem ducis ad victimam, &
absolvi manifestum postulas homicidam?
Latronem iudicas innocentem, & inno- C
centem possis ad Crucem? Ille, qui te oc-
cidit, tuo suffragio mori subtrahitur, &
qui mortuos ab Inferis suscitavit, te in-
sistente damnatur? Reus sit, qui reus non
fuit, & indemnis evadit, qui olim dam-
nari iam debuit. In utroque rea teneris,
& exitio innocentis, & absolutione lat-
ronis.

D. Leo. ser. 3.
da Pass.

Heu! vincit Iesum in iudicium ad-
duxistis (sic vos alloquitur D. Leo) ut D
clamoribus impiis trepidum cogitorem su-
perato, interfectorem hominum eligeretis
ad veniam, & Salvatorem mundi pe-
tectis ad peccatam.

Et pulchrè sanè Pilatum vocat trepi-
dum cogitorem: cognovit etenim Pi-
latus, dum causam exploratam habuit, &
Christi innocentiam, qui propterea, nul-
lâ in eo inventâ causâ, institit, ut eum ab
eorum manibus liberaret: & quemad- E
modum facit Cyrillus, quamvis boni, &
aqui ratione facile persuadere putaret, ne
tamen repugnare quisquam eorum pos-
set, viam optimam, & colorem pulcher-
rimum excogitavit: Est, inquit, consue-
tudo vobis, ut unum dimittam vobis in Pa-
scha, vultis ergo dimittam vobis Regem Iu-
dæorum? Regem autem nominans Iesum
(subdit Cyrillus) rabiem Iudæorum risu
mitigare conatur, & simul prudenter

Cyrril. in 18.
Ivan. c. 3.

Ivan. 18.

ostendit, falsò ipsum hoc crimine accusa-
ri: nunquam enim Romanus præfectus,
cupiditate tyrannidis adversus Roma-
nos accusatum, si quicquam signi dato-
tur, dimitteret.

Cognitor ergo Pilatus fuit, sed tamen
trepidus. Et quò rem hanc altiùs repe-
ramus, Pilati hic primò, deinde & Hero-
dis testimonio Christi innocentia com-
probata. Pilatus enim agebat: Ecce ego
eum coram vobis interrogans, nullam causam
invenio in homine isto, sed neque Herodes,
Nisus præterea est, eum ad suam causam de-
fensionem provocare: Pilatus autem rur-
sus interrogavit eum dicens: Non audis,
quanta adversum te dicunt testimonia? Quò
videlicet populum, quem ipse toties suâ
prædicatione docuerat, etiam ad suam
ipsum tuendam innocentiam permove-
ret, eum que sic ab imposturis Pharisæis
vindicaret. Cæterum ubi eum silere vi-
dit, profundissimum que ejus silentium
miratus est, ultimum, quod sibi perfu-
gium supererat, perquisivit, morem sei-
licet erueni aliquem ex vincit, quò ni-
mirum plebs, ubi tandem Christum la-
cerum advertisset, miseratione commo-
ta, eum eripi postularer.

Luc. 23.

Matth. 27.

Mar. 15.

Cyrril. ibid.
cap. 14.
Num. 35.

Optionem ergo proposuit populo eri-
piendi aut Christum, aut Barabbam. Ha-
bebat autem tunc vincitum latronem insignè
in arte, qui dicebatur Barabbas, qui cum se-
ditionis erat vincit, qui in seditione fecerat
homicidium. Duorum itaque capitalium
criminum furcifer iste reus comproba-
batur, seditionis, quam maximè Romani
metuebant, ne scilicet Iudæi, quovis mo-
do, a suo imperio deficerent, & homici-
dii, quod quavis lex, & divina, & huma-
na condemnat. Proinde impium omni-
nò fuisse illum eripere: nam ut pulchrè,
& erudite notat idem Cyrillus, cum lex
de homicidâ, qui non sponte, sed fortuito,
& absq; odio, & inimicitis eadem fecisset,
fieri hoc juberet, hi non nisi per summam
impieratem sicarium postulasent.

Vnde Augustinus, ubi exclamavit: O
horrendum honoris, vitæque certamen! sub-
dit: Sed nihil est dubii: quis latronem homi-
cidam elegit? quis fontem honorum omnium
Gggg 3. damnâ-

damnabit? Absque dubio reſecto Barab-
ba, Chriſtum eligent Iudæi.

Chriſtum tamen non elegerunt, nec
poſtularunt, ſed exclamavit ſimul uni-
verſa turba, dicens: Non hunc, ſed tolle hunc,
& dimitte nobis Barabbam. Exclamavit
(quod exponendum eſt) non cogitavit
ſolum, aut muſſitavit, ſed aperit, alteque
ipſo vocis tenore cordis ſui rabiem indi-
cavit. Nec tantum eſt turba aliquis, ſed
universi: adeo iniquitas ſerpit in popu-
lum. Rem autem omnino impiam po-
ſtulavit, innocentem ſcilicet damnari,
eum, qui vivificabat, occidi, benefacto-
rem ignominia affici, homicidam verò
contra leges præſcriptas eripi, ſeditio-
ſum, & latronem libertate donari.

Hier. in 15.
Marc.

Levit. 6.

Ioan. 1.

O, ò verè Agnum! ò Agnum, qui tollit
peccata mundi! ò Agnum immaculatum,
& innocentem, vel ipſius Pilati testi-
monio! Quid enim (ſubdit) mali fecit? Adeo
enim innocentem illum iudicavit, ut ne
crimen exiguum quidem in eo crederet
poſſe reperiri. Et quis non aliquo næ-
vo, aut maculâ levis ſaltem mali labore?

Prov. 20.

Quis dicat: Mundum eſt cor meum? Hic,
hic ſolus, qui propterea fidenter ait: Quis
ex vobis arguet me de peccato? Et venit Prin-
ceps mundi huius, & in me non habet quic-
quam.

Ioan. 14.

Quid ergo, inquit Pilatus, mali fe-
cit? & dicere potuiſſet: Quid ergo boni
non fecit? Bene etenim omnia fecit, & ſur-
dos fecit audire, & mutos loqui.

Marc. 7.

Et tamen trepidus hic cognitor ſuc-
clamantibus dimiſit illis Barabbam: ad-
iudicavit autem de Ieſu fieri petitionem
ipſorum. O, ò verè trepidum cognito-
rem!

Cyri. lib. II.
cap. 14.

Ego verò divinam admirari ſatis. Scri-
pturam nequeo, addit peracutè Cyrillus,
quæ vel huius inſani clamoris ex perſona
Chriſti ſic per Ieremiam meminit: Reſ-
qui domum meam, dimiſi hereditatem meam
in manus inimicorum eius, facta eſt mihi ha-

reditas mea, quaſi leo in ſylvâ, dedit contra me
vocem ſuam. Sed prius (ſubdit Cyrillus)
quid in ſylva leo faciat, explicandum eſt.

Fertur igitur leo, cum animal aliquod ca-
pere velit, mirabilem ſolere rugitum
edere, eoque, quæ propinqua ſunt, ani-
malia perterrita cadunt, ita ſolo leonis
clamore ſuperantur, ac capiuntur. Vnde
Propheta: Leo rugiet, quis non timebit?
Quaſi ergo leo ſylva adverſus Salvaro-
rem Synagoga facta eſt: nam quamvis
nullo ille terrore percuſus ſit (expers
enim formidinis Deus eſt) clamoribus
tamen ſuis Chriſtum Synagoga interfe-
cit.

Leo quomodo
animalia cate-
ra capiat.

Oſea 11.

Egregiè quidem, nec ut arbitror, me-
lius dici poterat. Et nonne ad Synagoge
clamores Pilatus ipſe perterrefactus?
nonne cecidit trepidus cognitor, qui in-
trepidus, & ad inſtar ipſarum legum
erectus, immobilis, inflexibilisque eſſe
debebat?

Noli, noli, ò Pilate, quæſore fieri Iudex, ni-
ſi valeas virtute irrumperè iniquitates. An

forte ignoras illud, quod olim Moyſi
dictum eſt: Provide de omni plebe viros po-
tentes, ſeu, ut alii transferunt, viros fortes,
& timentes Deum, in quibus ſit veritas, &
qui oderint avaritiam. Vbi Origenes. Ta-
les oportet eſſe Principes populi. Viros;

Eccleſ. 7.

Exod. 18.

Origen.

Cajet.

Iudex ſit vir,
hoc eſt, maſcu-
lo animo.

Ariſt. 7.

Ethic.

Cajetanus, non mulieres, quoniam regi-
men mulierum peſſimum eſt, adeo ut
communiter loquendo, nulla in muliere
aſſermetur virtus, veluti in Ethicis ait
Philoſophus. Viros potentes, Hebraicè,
viros virtutis, id eſt, viros valentes ani-
mo, qui non vereantur faciem potentis,
ſed unum timeant Deum Iudicem Iudi-
cum, & Regem Regum.

Vt planè talis exiit Iob! Contereſſam,
inquit, molas iniqui, & de dentibus illius au-
ſereſſam prædam. Oſi etiam tu, ò Pilate,
hiſce viribus præditus fuiſſes, & de ini-
quorum, oblatrarum dentibus divi-
nam hanc prædam abſtuliffes!

Iob. 29.

Sed, Iudicum infeliciffime, illi potius
peſſimilis exiſtiſti: Dixit Balaam, filius
Beor, dixit homo, cuius obturatus eſt oculus,
dixit auditor ſermonum Dei, qui viſionem
Omnipotentiſ intuiſtus eſt, qui cadit, & ſic
aperiuntur oculi eius. Vt quadrant tibi
omnia

Num. 24.

omnia ad amissim! Homo, cuius obturatus est oculus; ad Hebraicum ex quorundam lectione e contrario, cuius apertus est oculus, ut certe tuus extitit, Pilate, ad tantam videlicet Christi innocentiam intruendam. Sed juxta vulgatum, cuius obturatus est oculus, ac optimè, cum verbum Hebraicum, *Satan*, sit obturare, non aperire, quemadmodum disertè docet Olearius. Sensus est: Quamvis Balaam apertum haberet oculum intellectus speculativum ad cernenda futura, clausum tamen habebat oculum practicum, qui eum dirigeret ad bene, recteque agendum, erat enim homo impius. Vnde Rabanus: Obturatus est oculus ad corrigendum errorem suum, & ad venerandum ipsius prophetiae auctorem, cum apertus ei esset oculus ad percipienda prophetiae sacramenta. Sic & ante Rabanum Gregorius: Cadens Balaam apertos habuit oculos, quia rectum, quod diceret, vidit, sed rectè agere contempsit: cadens videlicet in perverso opere, & apertos habens oculos in sancta predicacione. Talis, inquam, Pilatus extitit, qui toties cognita, ac predicata Christi innocentia; qui audito illo Christi sermone: *Veritas sum ego*; qui vel propriae uxoris visione percepta, quasi tamen apertis oculis cecidit, immò & in hoc adhuc ipso Balaamo perversus, & iniquus magis, quod hic adduci non potuit, ut malediceret, ille & dilexit maledictionem, & adjudicavit de Iesu fieri petitionem ipsorum.

De his verè Propheta: *Captabunt in animam iusti, & sanguinem innocentem condemnabunt, aut juxta Campensem: Concursant adversus animam iusti, & sanguinem innocentem damnant. Et in Paraphrasi: Ipsi congregabunt satellites in perniciem Iusti, hominem innoxium impietatis damnabunt.*

Et aperte per Ieremiam: *Et eligent magis mortem, quam vitam omnes, qui residui fuerint de cognatione hac pessima.*

At nonne vos miseros exterrerit illud: *Qui iustificat iracundum, & qui condemnat iustum, abominabilis est uterque apud Deum?* Et: *Insonem, & iustum non occides, quia aversor impium? vel quemadmodum est*

A Hebraicè, & Chaldaicè: *quia non iustificabo impium, hoc est, inultum non unam eum Iudicem, qui innocentem morti ad iudicavit?*

Præceperat Dominus: *Non effundas sanguinem innoxium. Et, Ne patiaris maleficos vivere.* Hic & maleficum passus est vivere, & sanguinem innoxium effudit.

Hac dicit Dominus: *Iudicate manè iudicium, & eruite vi oppressum de manu calumniantis; hoc est, juxta Lyranum, celeriter exequimini, quod iustum est, non differendo propter favorem, vel potentiam partis injustæ.*

Anselmus. *Quatuor modis iudicium humanum pervertitur, timore, cupiditate, odio, & amore.* Tam hoc verum, quam quod verissimum.

Bapropter in Exodo, ubi supra: *Nec accipies munera, qua etiam excacant prudentes.* Hebraicè, *qua etiam excacant apertos.* Quam lectionem expandit Cajetanus, id est, apertis oculis videntes: tanta est enim vis munerum, ut non solum parum, aut mediocriter videntes ea, quæ sunt juris, sed etiam perfecte videntes excacant, intus mutando scilicet affectum. *Et subvertunt corda iustorum.* Hebr. *Et torquebunt verba iusta; hoc est, munera non solum excacant internos oculos, sed etiam torquent verba, flexendo illa hinc, & inde, etiam verba iusta, ut habeat Septuaginta: quia prius pro veritate, & iustitia loquentes, repente mutatos, contraria & loquentes, & sentientes efficiunt.*

Quare id, quod Apostolus dixit de Iac. 3: *equis, tu pulchrè dixeris de muneribus: Si autem equis fræna in ora mittimus, ad consentiendum nolis omne corpus illorum circumferimus.* Quid sunt enim munerera, nisi fræna, quibus omnem animam, nedum omne corpus Iudicium cum omni corpore juris ad consentiendum nobis trahimus, quoquo versum inflectimus, ac circumferimus.

Audi ipsum juris peritissimum, qui non è terræ Academiis, sed cælitus sapientiam comparaverat: *Xenia, & dona excacant oculos Iudicium (Interl. ne videant veritatem), & quasi mutus ore, avertit*

Deut. 19.
Exod. 22.

Ierem. 22.
Lyra ibid.

Ansel. lib. de siml.

Exod. 23.
Hebr.
Cajet.
Munera quæ per nos excacant.

Fræna sunt, quibus circumfertur omne corpus Iudicium cum omni Corpore juris.

Ecl. 20.
Interlin.

Stheveus
Pentati

Hebr.

Olear. ibid.

Rabna, ibid.

Greg. hom. 9.
in Excep.

Isal. 93.

Campens.
Paraph.

Ierem. 8.

Prov. 17.

Exod. 23.

correctiones eorum; hoc est, & quasi cum aliquis obmutescit, aut qui dicenda, quasi mutus tacet, vel sicut canis, in os cuius injectum est quoddam ranarum genus, quod dicitur *mutus*, non valet latrare: ita & xenium datum pro subversione iustitiæ, facit Iudicem tacere, & à punitione mali cessare. Vnde proverbium Græcum: Bos in lingua, aut, Argentanginam patitur. Sic Hugo Carentis, & Lyranus ibidem. Sicque eruditè, & adhuc magis ad rem Iansenius ex Græco: *Et quasi frañum in ore.* Et quidem verè, & appositè: sicut enim frañum equi domantur, & in quamcunque partem fessor voluerit, inflectuntur: ita Iudices muneribus coërcentur, & in quam partem munifici ipsi anauerint, inclinantur. Munera planè ipsos Iudicēs ad inflectendum circumagunt, curvant, inflectunt.

Index muneribus corruptus argentanginam patitur. Hugo Card. Lyr. ibid. Iansf. ibid.

Ecc. 28.

Hinc & idem Sapiens monebat: *Verbis tuis facito stateram, & fraños ori tuo rectos, ne scilicet accipias vel à filo subtegminis, usque ad corrigiam calige, præter id, quod tibi solummodò pro ferendâ sententiâ concessum est.*

3. Reg. 7. Lyr. ib. Iudicii sedem cur ex cedro fecit Salomon.

Vnde idemmet Salom. 3. Reg. 7. *Porticum quoque solis, in qua tribunal est, fecit, & textit lignis cedrinis (imputribilibus) à pavimento usque ad summitatem, & domuncula (id est, thronus) in qua sedetur ad iudicandum, erat in mediâ porticus simili opere, ne quâ scilicet ex parte munerum tinea, quæ omnia demolitur, & corrumpit, imputrescibile illud folium pervaderet.*

2. Reg. 16.

Noverat nimirum, vel ad sui patris solium pertigisse. Apparuit puer Miphiboseth, nomine Siba, in occursum ejus (Davidis fugientis à facie Absalom) cum duobus asinis, qui onerati erant ducentis panibus, & centum alligatis uræ passa, & centum massis palathuram, & utriusque vini. His solum rebus, nec aliis, non tantum in triduo, sed statim in ipso jentaculo comestibilibus, & consumptibilibus adeo veterator iste Davidem excavit, & corrumpit, ut is vel per summum nefas, & mendacium asserenti, Miphiboseth rebellionem in ipsum machinari, mox nec cognitâ veritate, nec

Muneribus, usq. exiguis, etiam David excatus.

A absentè vocato, concesserit omnia, quæ illius erant. *Tua sunt, inquit, omnia, quæ fuerant Miphiboseth.* Sed heus tu, ô Rex sapientissime, verone tibi simile videtur, infelicem hominem viribus tam infirmum, claudum utroque pede, & tot beneficiorum catenis devinctum tibi, ac obæratum, ad regiam hæreditatem aspirare? Sed esto, in infirmo corpore regios adhuc spiritus enutriti, cur nihilominus testes non adhibes? cur absentem hæud vocas? cur crimen vel læsæ majestatis ad sacram legum præscripta non exquiris? *Munera crede mihi, placant (dic, excacant) hominesq., Deosq.* Sic pulchrè Lyranus in Morali: David quamvis sanctus, ex verbis tamen, & dono, licet modico hujus adulatoris, & detractoris, in tantum fuit deceptus, quod sine verborum ejus examinatione dedit ei hæreditatem sui Domini. *Quin aded hic eorundem munerum frañum regium hominem, quamvis alto qui dexterimum confrånnavit, ut ad recti viam, ubi i. sum Miphiboseth audivit, penè reverti volentem, immobilem adhuc, fixumque in primâ sententiâ contrauerit.* *Quid, inquit, ultra loqueris? fixum est quod loquutus sum. Tu & Siba, dividite possessiones; quasi diceret: Iam ille frañum in os meum iniecit.*

Non certè Samuël passus fuerat hoc sibi frañum imponi. *Loquimini de me coram Domino, & coram Christo ejus, utrum bovem cuiusquam viderim, aut asinum: si quempiam calumniatus sum: si oppressi aliquem: si de manu cuiusquam munus accepi. Et dixerunt: Non calumniatus nos, neque oppressisti, neque tulisti de manu alicujus quicquam.* Hugo Cardinalis: Simile olim de se dixit Moyses: *Domine, tu scis, quod nec asellum quidem unquam acceperim ab eis, nec afflixerim quempiam eorum.* Et Paulus: *Act. 20. Argentum, & aurum, aut vestem nullius concupiui.* Subditque: *Vbi sunt Prælati hodie, (adde: Vbi sunt Iudices hodie) qui verè possint hæc dicere: Sed de hoc jam satis.*

Lyr. ibid.

2. Reg. 3.

1. Reg. 2.

Muneribus excari Samuel non est passus.

Hugo Card. ib.

Num. 6.

Nec Moysi.

Act. 20.

Neque Pauli.

Expende

Expende demum, ut hic punctum facias, cæcum mundi iudicium, qui ubi acclamavit: *Benedictus, qui venit in nomine Domini* statim penè clamat: *Non hunc, sed Barabbam.*

Semper mundus, spreto summis bonis, pessima elegit, benefactorem odit, hostem, amici loco habet. *Chanaan, in manu ejus statera dolosa, Mendaces filij hominum in statera.*

Osa 12.
Psal. 61.

CHRISTI DENUDATIO.
PUNCTVM XVIII.

Tunc apprehendit Pilatus Iesum,
& flagellavit. ioh. 19.

Gen. 32.

Delrius ib.

Confestim ut peruenit Ioseph ad fratres suos, nudaverunt eum tunica talari, & polymita. Hebraicè: *Nudaverunt eum tunicâ suâ, tunicâ polymitâ, que super eum.* Ut intelligamus (subdit ibi Delrius) duplici Ioseph veste spoliatum, interiore unâ, quam vocant talarem, exteriore alterâ, liciti variâ; sicque nudum prorsus destitutum, sicut & Christus ad flagella nudatus fuit.

Bernard. l. de Pass. Dom. c. 5.

Bernardus: *Nudatur Iesus: nudatur bonus Iesus! Heu mihi! qui vestivit cælos diversis sideribus, expoliatus, nudus ut erat! Nudatur Dominus, qui ante secula regnans decorem induit, & fortitudinem, cui canimus: Confessionem, & decorem induisti, amictus lumine, sicut vestimento.*

Psal. 105.

Gen. 1.

Tu, tunc, Christe, qui terram herbis, ac floribus vestis, ab ipsius creaturis tuis vestibus expoliaris?

Exod. 13.

Deut. 29.

Isa. 6.

Anne fortè populus iste, qui te modò denudat, quem tu nube per desertum olim operuisti, cuius ne quidem per quadraginta annos attrita sunt vestimenta?

O, Seraphim! cur non modò vestris accurritis alis? Cur faciem ejus ac pedes ejus olim velantes, nudum nunc, ut erat, minimè velatis?

Speranza Scriptura selecta.

A Nunc, nunc planè præ stupore Seraphim stabant super illum.

Ab quam gloriosus fuit hodie Rex Israel, 2. Reg. 6. discooperiens se! nudatus est, quasi si nudetur unus de sarris. Scemma planè in verum Davidem Christum jactatum ab impiâ Synagoga Michol.

En nunc prosus alter Noë detectus, Gen. 8.

ac nudatus in oculis Cham. Amore quippe ebrius (inquit devotissimus Justinia D. Laur. Iust. nus) suam coram omnibus exhibuit de triumph. nuditatem. Alter equidem Noë præ figure Christi agone, ratus in spiritu, Ecclesiæ plantavit vineam, qua extendit terminos suos à mari usque ad mare, & usque ad flumen propagine ejus. Hujus vitis inebriatus dulcedine, oblectâ majestatis gloriâ, humanitatis verenda nudavit.

Templum illud antiquitùs, sive auro, sive cedro, penitus circum vestitum. Et 3. Reg. 6.

C cedro omnis domus intrinsecus vestiebatur, nec omnino lapis apparere potuit in pariete. Porro oraculum operuit, atque vestivit auro purissimo. Lamini, que aureis texit totam domum. Domum quoque ante oraculum operuit auro. Porro aurum erat probatissimum, de cuius laminis texit domum, parietes, & ostia: sed pavimentum domus texit auro: cœnacula quoque texit auro; nihilque erat in templo, quod non auro tegeretur.

D Adhæc: *Fecit quoque velum ex hyacintho, & bysso, & intexuit ei Cherubim.* Hoc nimirum velamine Sanctum Sanctorum operiebatur. Sed nunc aperiendum veram hunc Sanctum Sanctorum velum nullum intueor: & templum hoc vivum, ac nudum penitus video. Verum, ut ait Augustinus, velum nunc templi sciaditur, quia Synagoga honore nudatur.

Percussit (& olim Dominus) de viris Bethsamitis, eò quòd vidissent Arcam Domini, nudam, velut ibidem inquit Hugo Cardinalis, Abulensis, Lyranus, & alii, cum id nemini, præterquam Summo Sacerdoti, liceret. Elicid potest ex Hebræo: *Quia viderunt in Arcam Domini, scilicet, ut addit ibi Pagninus: Quæ erant in eâ, seu, ut Pagnin. legit Vatablus: Quod introspexisse in Arcam Vatab, Domini. Tot ergo hominum millia morte percussit, eò quòd tantum vidissent Ar-*

cam

H h h h